

Declaració- Manifest del FCCD per al dia mundial de les persones refugiades

El municipalisme català segueix treballant en defensa dels drets de les persones refugiades

Vivim moments excepcionals a causa d'una pandèmia que ens ha canviat les vides. Els moments d'excepcionalitat haurien de servir perquè les societats decideixin com volen conviure i quines conquestes col·lectives no són negociables, i en el nucli mateix dels drets humans que cal protegir i preservar es troba el dret d'asil. La protecció de les persones que cerquen refugi és la clau de volta del sistema internacional dels drets humans, i una societat que defuig d'aquesta responsabilitat gira l'esquena a qualsevol anhel de justícia.

Quatre anys després de l'acord entre la Unió Europea i Turquia, el context ha canviat. D'una banda, Turquia amenaça en deixar d'exercir com a estat guardià de les fronteres europees i el seu president el mes de febrer va proclamar una política de fronteres obertes com a forma de pressió sobre la UE. D'altra banda, han augmentat considerablement les arribades irregulars a les costes gregues. A la lentitud i col·lapse de el sistema d'asil a Grècia, se li ha sumat l'amuntegament, la insalubritat i la inseguretat en els camps de refugiats. Aquests quatre anys d'acord posen de manifest que les polítiques de contenció (dins i fora de la UE) no funcionen i que qualsevol política migratòria que pretengui ser efectiva ha de prendre en consideració les vides que queden als marges.

Per altra banda, la pandèmia de la Covid-19 ha suposat un dràstic increment de les vulneracions dels drets en les fronteres exteriors de la Unió Europea. Setmanalment les poques ONG que han pogut seguir treballant sobre el terreny, són testimoni de devolucions en alta mar que posen en perill la vida de nombroses persones, infants i famílies senceres. Es denuncien també detencions il·legals, expulsions col·lectives i sense cap tipus de procediment administratiu, així com l'ús indiscriminat de la violència per part de cossos policials i de guardacostes. Aquests tractes degradants es deriven també de la massificació i les condicions inhumanes amb les que sobreviuen milers de demandats d'asil confinats en centres de reclusió i d'acollida. En aquest context les expressions de xenofòbia i racisme no han parat de créixer i, a mesura que queden impunes, van guanyant terreny social.

I mentre el nombre de morts a la Mediterrània segueixen creixent amb rutes cada dia més insegures, veiem com els governs d'alguns països membres de la UE apliquen polítiques de mà dura i vulneració de drets en frontera, mentre que d'altres s'inhibeixen. Davant la cronificació d'aquesta situació, podem constatar que l'emergència no s'ha acabat i que continuen ben vives les raons per les quals el municipalisme català es va mobilitzar des de 2015 per respondre a la demanda de suport de les organitzacions que treballen per donar assistència a les persones que cerquen protecció internacional i refugi.

Conscients del que ens juguem com a societat, i amb la voluntat d'ajudar a expressar una consciència col·lectiva diferents a la que fins ara han mostrat els estats, des del municipalisme català, donem suport a la campanya #MónLocalRefugi promoguda pel Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i ens comprometem a seguir aportant recursos a la campanya del Fons Català adreçada a pal·liar el patiment humà en les rutes de fugida i en els països de primera acollida; i, a casa nostra, al desplegament d'accions de sensibilització i denúncia davant d'aquesta situació.

Barcelona, 20 de juny de 2020

